

Landelijke Bezwarencommissie Functiewaardering voor het bijzonder onderwijs

Bezwaar tegen functiebeschrijving en waardering in functie Technisch Onderwijs Assistent schaal 7. De Commissie acht de bezwaren van appellant ongegrond.

De Commissie oordeelt dat het argument van appellant, dat een terugwaardering van de functie, uit het oogpunt van kwaliteitsvol onderwijs, geen hout snijdt. Dit geldt evenzeer voor het argument van appellant dat hij vanuit zijn nieuwe schaal 6 functie elders zou solliciteren dit negatieve financiële gevolgen voor hem zou hebben. Er ontbreekt een inhoudelijk argument in functiewaarderingstechnische zin. Dat appellant en zijn collega's met regelmaat voor de klas staan en een nieuwe methode aan het ontwikkelen zijn is voor de Commissie geen reden schaal 7 voor de functie te adviseren. De Commissie weegt daarbij mee dat verweerder stelt alleen de voorbeeldfunctie op te dragen.

Zaaknummer 2019-064

UITSPRAAK

van de Landelijke Bezwarencommissie Functiewaardering voor het Bijzonder Onderwijs (verder "Commissie" genoemd) met betrekking tot:

het bezwaarschrift van 14 maart 2019 van de heer *, wonende te *, hierna te noemen "appellant"

tegen

het besluit van 12 maart 2019 van de voorzitter van het college van bestuur van de Stichting * de heer *, hierna te noemen "verweerder".

1. Verloop van het geding:

Op 12 maart 2019 deelt verweerder aan appellant schriftelijk mede dat hij met terugwerkende kracht tot 1 januari 2019 is benoemd in de functie Technisch Onderwijsassistent (schaal 6). Voor de bijbehorende functiebeschrijving wordt verwezen naar het functieboek.

Op 25 maart 2019 maakt appellant bezwaar tegen het besluit van 12 maart 2019 omdat hij het oneens is met de terugwaardering van zijn functie van schaal 7 naar schaal 6.

Op 10 mei 2019 dient de vertegenwoordiger van verweerder een verweerschrift in.

Het bezwaar is behandeld op 13 juni 2019 te Breda. Ter zitting waren aanwezig appellant en de raadsman van verweerder de heer mr. C.A.M. van Vught bijgestaan door de HRM adviseur mevrouw *.

2. Het samengevatte standpunt van appellant:

Appellant stelt ten eerste dat in het belang van leerlingen en kwaliteitsvol onderwijs er goede Technisch Onderwijs Assistenten (TOA's) worden ingezet, maar een verlaging van de functiewaardering van schaal 7 naar 6 zal het moeilijker maken gekwalificeerde TOA's aan te trekken

en te behouden. De beslissing om de functiewaardering te verlagen gaat ook in tegen de landelijke trend om de beginschaal van schaal 7 te hanteren.

Ten tweede stelt appellant dat op dit moment de verlaging van de functiewaardering hem financieel geen pijn doet, maar als hij elders zou solliciteren vanuit zijn nieuwe schaal 6 functie zou dat financiële implicaties krijgen.

Ook wil hij het opnemen voor de collega's die na hemzelf en zijn collega komen. Zij moeten ook een eerlijke beloning krijgen.

Ter zitting brengt appellant naar voren dat hij geen gebruik heeft willen maken van een toelichtend gesprek op de hem toegewezen functie.

Zonder verder inhoudelijke argumenten aan te voeren zegt appellant dat hij het niet eens is met zijn functiewaardering. N.a.v. de vraag van de voorzitter dat als hij vindt dat de waardering schaal 7 moet zijn, hij dan inhoudelijk iets moet zeggen waarom zijn werkzaamheden geen schaal 6, maar 7 moeten zijn.

Appellant antwoordt dat zo dadelijk bij de volgende zitting zijn collega komt die meer inhoudelijk zal argumenteren, maar "ik ben meer de emotionele figuur".

Op een vraag van de Commissie of hij heeft overwogen juridische bijstand te vragen antwoordt appellant: "Dat hebben we gevraagd, maar ze komen de volgende keer pas mee". Op een vraag van de Commissie wat appellant bedoelt met de "volgende keer" antwoordt hij "dat de AOB bij de uitspraak of bij de zitting in tweede instantie" er bij zal zijn. De voorzitter wijst er echter op dat er geen tweede keer is en dat de uitspraak schriftelijk en bindend is. Daarna vraagt de voorzitter waar de bond dan nog meer naar toe wil. Appellant antwoordt dat er wel actie zal worden gevoerd.

Opnieuw wijst de voorzitter er op dat met inhoudelijke argumenten moet worden gekomen waarom de functie schaal 7 zou moeten zijn. Appellant zegt daarop dat ze een nieuwe methode aan het ontwikkelen zijn, dat ze regelmatig voor de klas staan, dat hij ook de leraren opleiding heeft gehad dus wat dat betreft zit het wel goed. Daarna zegt appellant dat de redenen zijn om schaal 7 te houden, maar er zijn nog veel meer redenen want wij doen heel veel dingen.

3. Het samengevatte standpunt van verweerder:

Vooraf geeft verweerder aan dat het puur om functiewaardering gaat en niet over de persoon van bezwaarde die als een gewaardeerd medewerker wordt beschouwd.

Verweerder stelt dat procedureel juist is gehandeld. Hij heeft op basis van de geldende CAO en in overleg met de (P)GMR een functiebouwwerk vastgesteld waarin ook de functie Technisch Onderwijs Assistent is opgenomen. Dat is gebeurd m.u.v. de functie "stagebegeleider".

De vastgestelde functie "Technisch Onderwijs Assistent" is een voorbeeldfunctie conform FUWA- VO 2010. Dat is ook de opgedragen functie.

Appellant stelt de inhoud van de functie niet ter discussie, maar wel de waardering. Overigens is ook de waardering conform de voorbeeldfunctie in FUWA – VO 2010.

Verweerder stelt dat omdat de inhoud van de functie niet ter discussie staat, is de daaraan gekoppelde salarisschaal juist. Het betreft immers een in het FUWA-VO - systeem vastgestelde beschrijving en waardering.

Voor appellant zijn er geen financiële consequenties verbonden aan de lagere salarisschaal omdat appellant zijn huidige salaris en salarisvooruitzicht behoudt. In die zin heeft appellant geen belang bij zijn bezwaar.

Tijdens de zitting stelt verweerder een procedureel punt aan de orde. Hij wijst er op dat de CAO aangeeft dat er maar tegen 2 zaken bezwaar kan worden gemaakt. Tegen de functie en tegen de waardering, meer niet. Appellant heeft er voor gekozen bezwaar te maken tegen de waardering en niet tegen de beschrijving. Verweerder maakt er daarom bezwaar tegen dat de inhoud van de functie nu toch besproken wordt n.a.v. vragen van de Commissie. Formeel-juridisch maakt hij er nu bezwaar

tegen dat nu in eens op een andere grond de discussie wordt gevoerd. Daarop wordt de zitting geschorst voor intern overleg van de commissie.

4. Procedureel:

Na de schorsing geeft de voorzitter aan dat de terugwaardering appellant heel hoog zit en dat appellant zich er niet van bewust was dat hij inhoudelijke argumenten moest aanvoeren voor zijn bezwaar. Ook zegt de voorzitter dat de Commissie nu een besluit kan nemen, maar het besluit ook kan uitstellen om het appelland mogelijk te maken juridische bijstand te zoeken. Verder zegt de voorzitter tegen verweerder dat hij daar bezwaar tegen kan hebben, alleen dan blijft hij zitten met de emoties die bij appelland leven. Wij kunnen nu al een besluit nemen, maar het mooiste is als het een besluit wordt waarin beide partijen zich enigszins erkend zien.

Daarna vraagt de voorzitter of zij er mee akkoord gaan de zitting aan te houden omdat appelland ten onrechte dacht dat hoger beroep mogelijk was, terwijl er in feite een bindend besluit komt voor beide partijen. Appelland kan dan juridische bijstand vragen. Beide partijen moeten dan wel akkoord gaan met het voorstel tot aanhouding.

De zitting wordt opnieuw geschorst zodat verweerder kan overleggen.

Na de schorsing zegt verweerder dat uit het oogpunt van goed en sociaal werkgeverschap hij bereid is om de zitting aan te houden zodat appelland in de gelegenheid wordt gesteld alsnog te onderbouwen dat hij het oneens is met de functiebeschrijving, mits hij de gelegenheid krijgt om dat te weerleggen. Ook appelland stemt in met aanhouding van de zitting

Afgesproken wordt dat de zitting wordt aangehouden, dat appelland binnen een termijn van 3 weken een inhoudelijk verweer stuurt naar verweerder en naar de Commissie. Verweerder zal appelland uitnodiging voor een toelichtend gesprek.

Een nieuwe zitting zal worden gepland na de schoolvakantie, tenzij partijen het onderling eens worden.

Op 4 juli is bericht ontvangen van verweerder dat hij overleg heeft gevoerd met appelland. Dat overleg heeft echter niet geleid tot overeenstemming. Verder deelde verweerder mede dat appelland heeft medegedeeld geen verdere stappen te ondernemen. De Commissie heeft van appelland geen bericht ontvangen. Bijgevolg gaat de Commissie over tot een uitspraak.

5. Ontvankelijkheid van het bezwaar:

Op grond van de CAO-VO 2018 – 2019 kan de Commissie binnen een bezwarentermin van 6 weken worden verzocht te beoordelen of (1) de waardering van de functie correct is en (2) of de functiebeschrijving van appelland overeenkomt met de opgedragen taken.

Het bezwaarschrift is tijdig ingediend en appelland heeft een rechtstreeks belang bij het bestreden besluit van verweerder. Nu overigens niet is gebleken van redenen voor niet - ontvankelijkheid, is appelland ontvankelijk in zijn bezwaar tegen de functiewaardering.

6. Oordeel van de Commissie:

De Commissie oordeelt dat het argument van appelland, dat uit het oogpunt van kwaliteitsvol onderwijs, een terugwaardering van de functie onjuist is, geen hout snijdt. Het is geen argument dat past binnen de systematiek van functiewaardering. Dat geldt ook voor het argument dat als hij vanuit zijn nieuwe schaal 6 functie elders zou solliciteren, dat negatieve financiële gevolgen zou hebben. Dat appelland het op wil nemen voor de “collega’s die na hem komen” is prijzenswaardig, maar behalve dan dat een direct belang van appelland bij dat argument ontbreekt is het evenmin een inhoudelijk argument in functiewaarderingstechnische zin.

Uitsluitend en alleen de mededeling van appellant dat “ze met regelmaat voor de klas staan en een nieuwe methode aan het ontwikkelen zijn”, is voor de Commissie geen reden schaal 7 voor de functie te adviseren. Daarbij heeft de Commissie ook overwogen dat verweerder stelt dat hij alleen de voorbeeldfunctie opdraagt.

Met het argument van appellant dat hij de lerarenopleiding heeft gedaan kan de Commissie functiewaarderingstechnisch niets.

7. De beslissing:

De Commissie acht de bezwaren van appellant tegen de functiewaardering ongegrond en adviseert verweerder het genomen besluit in stand te laten.

Dit is op grond van de CAO VO 2018 - 2019 een bindende uitspraak voor werkgever en werknemer.

Aldus gedaan, op 10 juli 2019 door de heer mr. drs. P. R. Slier (voorzitter), de heer drs. P.H. Mees, de heer G.J.M. Voets en de heer J. O. Kruidenier als griffier.